

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la încetarea procedurii de recurs,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Comur împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria satului Congaz și executorul judecătoresc Anatoli Iancioglo cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-115/23

NR. PIGD 2-22044889-01-2ra-25012023)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023. Încetarea procedurii de recurs din oficiu în conformitate cu art.445¹ din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. N. Lupașcu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. M. Anton, O. Cojocar, A. Panov,

26 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 martie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.18), Fiodor Comur a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria sat. Congaz, executor judecătoresc Anatoli Iancioglo, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 22 noiembrie 1999 Judecătoria Comrat a emis hotărârea prin care s-a admis cererea sa de chemare în judecată cu evacuarea lui Vasile Gonciaruc și Mariei Gonciaruc din casa locativă. Totodată, s-a obligat primarul Primăriei sat. Congaz să acorde familiei Gonciaruc un spațiu locativ în conformitate cu normele legislației locative fără de rând. Hotărârea judecătorească menționată a intrat în vigoare și a devenit irevocabilă la 08 decembrie 1999.

3. În baza titlului executoriu emis la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești menționate, în anul 1999 a fost inițiată procedura de executare de către Biroul de executare Comrat, iar în prezent se află în procedura executorului judecătoresc Anatoli Iancioglo. Deși a trecut o perioadă mai mult decât semnificativă de la inițierea procedurii de executare (1999-2021) și cerințele normative stabilite pentru executarea hotărârilor judecătorești, însă hotărârea judecătorească de evacuare a pârâților din spațiu locativ ce aparține lui Fiodor Comur cu drept de proprietate, nu a fost executată.

4. Reclamantul a afirmat că toate acțiunile de executare în fond vizează expedierea către primărie a demersurilor privind existența spațiilor de locuit libere, iar ultima periodic emite răspunsuri neobligatorii și care nu corespund realității, indicând despre lipsa fondului locativ liber și imposibilitatea executării hotărârii judecătorești. Pentru ultimii 22 de ani, timp în care hotărârea judecătorească nu se execută, autoritățile publice din sat. Congaz au acordat spații locative și nu celor mai nevoiași categorii de cetățeni. Or, executorul judecătoresc a constatat faptul neexecutării intenționate a hotărârii judecătorești de către Primăria sat. Congaz, exprimată prin faptul că: autoritățile publice locale din sat. Congaz având o hotărâre judecătorească privind acordarea familiei Gonciaruc în mod fără de rând a unui spațiu locativ și evacuarea din casa lui Fiodor Comur, la 28 iulie 2021 a acordat un apartament liber cu două odăi lui Arnaut S.

5. De asemenea, a declarat că alte acțiuni în scopul executării reale a hotărârii judiciare nu s-au efectuat de executorii judecătorești și de alte autorități și instituții, în adresa cărora s-a adresat în această perioadă în repetate rânduri.

6. În opinia reclamantului, neexecutarea unei hotărâri judiciare de către stat o perioadă îndelungată constituie o încălcare a dreptului la executare a hotărârii judiciare într-un termen rezonabil. Drept urmare a neluării măsurilor corespunzătoare pentru executarea hotărârii judecătorești, nu i s-au restabilit drepturile sale la proprietate, la locuință, deși, există o hotărâre judecătorească. Având în vedere durata de neexecutare a hotărârii judecătorești, reclamantul a pretins cauzarea unui prejudiciu moral semnificativ, precum și un prejudiciu material, exprimat în suportarea unor cheltuieli suplimentare privind închirierea locuinței și rezolvarea unor alte probleme de caracter locativ.

7. Statul în rezultatul săvârșirii unor acțiuni ilegale prin intermediul organelor ce îl reprezintă, i-au încălcat drepturile personale nepatrimoniale și prin urmare i-a cauzat suferințe morale. Astfel, urmează a-i fi compensat prejudiciul moral cauzat în forma stabilită de lege, în formă bănească echivalentă.

8. La aprecierea prejudiciului moral cauzat și la determinarea cuantumului acestuia, reclamantul a indicat că urmează a se ține cont de caracterul și gravitatea suferințelor morale cauzate, statutul și vârsta, gradul de vinovăție al persoanei, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și gradul de satisfacție posibil. Astfel, a considerat că o despăgubire bănească în sumă de 100 000 de lei va fi echitabilă în raport cu prejudiciul moral cauzat în urma acestor acțiuni ilegale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 22 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Comur. S-a constatat faptul încălcării dreptului lui Fiodor Comur la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Comrat nr.2-84 din 22 noiembrie 1999. S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Fiodor Comur, suma de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

EXERCITAREA CĂII DE TAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 27 iunie 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 22 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 22 iunie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 06 ianuarie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca nefondată.

13. În motivarea recursului, recurentul a invocat prin prisma art. 432 alin.(2) lit.c), alin.(4) din Codul de procedură civilă, interpretarea eronată a legii și aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel.

14. Cu privire la ilegalitatea și netemeinicia în partea constatării încălcării dreptului la executarea hotărârii în termen rezonabil, a indicat asupra netemeinicii hotărârilor instanțelor de judecată în partea aceasta, or instanțele au omis să se expună asupra admiterii/respingerii ca probă explicațiilor prezentate la examinarea cauzei în fond și în apel în susținerea netemeinicii acțiunii, precum și au apreciat superficial, arbitrar probele prezentate și nu au elucidat toate circumstanțele relevante. Concluziile instanței de apel derivă parțial din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

15. Recurentul a indicat că statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face printr-o lege specială, și anume Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, redând în context prevederile art.2 alin. (1), art. 1 alin.(1), (2).

16. Conform jurisprudenței CtEDO, caracterul rezonabil al duratei unei proceduri de executare este apreciat în funcție de diverse criterii, precum complexitatea procedurii de executare, comportamentul părții interesate și al autorităților competente, valoarea și natura sumei acordate de instanță (Igor Vasilchenko împotriva Rusiei, pct. 48). Aceste criterii la evaluarea rezonabilității procedurii de executare se regăsesc și în legislația internă, în art. 70 alin.(1) din Codul de executare

17. Recurentul a declarat că atât instanța de apel, cât instanța de fond la aprecierea rezonabilității termenului de neexecutare a hotărârii judecătorești prin prisma criteriului comportamentul intimatului/reclamantului au

formulat concluzii contradictorii circumstanțelor spetei, afirmând manifestarea de către acesta a unui „comportament activ pe durata procedurii de executare, exprimat prin formularea în mod periodic a diferitor cereri cu privire la problema neexecutării documentului atât executorului judecătoresc cât și autorităților publice locale”. Or, conform raportului și înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată din anul 2007 până în 2021, timp de 14 ani, intimatul/reclamantul nu s-a interesat de soarta dosarului de executare, nu a depus cereri, nu a acordat sprijin executorului judecătoresc în vederea asigurării executorului. Anume acest comportament pasiv a reclamantului denotă miza redusă a acestuia în executarea hotărârii.

18. Referitor la miza reclamantului, în opinia recurentului, instanța de apel în mod eronat a calificat ca irelevantă examinării prezentei cauze circumstanța deținerii de către intimatul/reclamant a unui alt spațiu locativ decât cel aflat în litigiu, or nu există echivalent între situația creditorului care nu deține un spațiu locativ, așteptând executarea unei hotărâri prin care să-i fie alocat spațiu locativ și cel care deține de jure și de facto un spațiu locativ. Pentru primul este o necesitate privind asigurarea dreptului la un minim de existență, la locuință, garantat de art. 47 alin. (1) din Constituția RM, iar pentru cel de-al doilea, o mărire a patrimoniului. Așadar miza în executarea unei hotărâri privind alocarea unui spațiu locativ este mult mai mare în cazul creditorului care nu deține locuință și prejudiciul cauzat prin neexecutare a unei asemenea hotărâri este considerabil mai mare, fiind atât de ordin moral, cât și material exprimat prin plata locațiunii. Această circumstanță este indisolubil legată de miza reclamantului în executarea hotărârii judecătorești și nu poate fi apreciată ca irelevantă la stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin neexecutare. Formulând o asemenea concluzie, instanța de apel a ignorat prevederile art. 2037 din Codul civil. Faptul deținerii de către intimat/reclamant a unui alt spațiu locativ pe întreaga perioadă de neexecutare constituie o particularitate a cauzei care urma a fi luată în calcul de către instanțele inferioare la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, pentru a garanta o poziție obiectivă a instanței și a proteja justițiabilul de pronunțarea unei hotărâri arbitrare.

19. În ceea ce vizează conduita debitorului Primăria sat. Congaz, recurentul a precizat că instanțele inferioare urmau a lua în considerare explicațiile pârâtului, raportul motivat și înscrisurile anexate la dosar, ce relevă Primăria putea asigura executarea hotărârii respective încă în anul 2007 prin achitarea contravalorii bunului imobil, fiind lipsită de această posibilitate din cauza creditorului, care s-a împotrivit schimbării modului de executare a hotărârii judecătorești. Totodată, instanța urma a lua în considerare că Primăria nu și-a exprimat refuzul în executarea hotărârii judecătorești respective, iar prin hotărârea Consiliului sătesc Congaz nr. 5.15.12 din 24 martie 2022 s-a asigurat posibilitatea executării în viitor a acestei obligații. Totodată neexecutarea hotărârii nu este imputabilă exclusiv Primăriei sat. Congaz. Or, în adresa acesteia din 2007 până în 2021 nu a

parvenit nici o solicitare din partea creditorului sau executorului judecătoresc în vederea executării titlului executoriu respectiv. În decursul a 14 ani evident că au survenit modificări în structura aparatului administrativ al primăriei, s-au succedat primari, care puteau să soluționeze și să asigure executarea hotărârii date, însă doar la cererea intimatului/reclamantului sau a executorului judecătoresc. Dacă reclamantul manifesta în această perioadă un rol activ, atunci operabil urma a fi art. 148 alin. (2) din Codul de executare. Concluzia instanțelor inferioare privind insuficiența măsurilor realizate de debitor în vederea asigurării executării hotărârii, precum și constatarea încălcării termenului rezonabil de executare a cauzei doar din culpa debitorului, este emisă fără o analiză amplă a tuturor circumstanțelor speței, reținând doar perioada de neexecutare și argumentele intimatului/reclamantului. Omisiunea reclamantului de a întreprinde acțiuni inevitabile realizării dreptului său determină lipsa responsabilității statului.

20. Cu referire la netemeinicia deciziei în partea admiterii pretenției de reparare a prejudiciului moral, a considerat neîntemeiată decizia instanței de apel, or, în mod eronat s-a constatat existența încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil și subsecvent existența prejudiciului. Instanța de fond a ignorat aplicabilitatea prevederilor art. 2 alin.(2) din Legea nr. 87/2011 și nu a elucidat toate circumstanțele relevante ale cauzei și anume faptul culpabilității reclamantului în executarea hotărârii judecătorești. Aprecierea judecătorului privind evaluarea daunelor morale este subiectivă, însă criteriile care stau la baza stabilirii cuantumului prejudiciului moral urmează a fi obiective, conform principiului eludat de jurisprudența CtEDO precum că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă dreptului, având în vedere, totodată gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora.

21. Curtea Supremă de Justiție prin scrisoarea datată cu 25 ianuarie 2023 a expediat în adresa intimatului și intervenienților accesorii copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d.126,128-130).

22. La 03 februarie 2023, Fiodor Comur, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, a depus referință la recurs, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

23. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au

intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

25. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art.13 alin. (5¹) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 64 din 30 martie 2023, introdus prin Legea nr.224 din 31 iulie 2024, în vigoare 16 august 2024:

„Până la începerea activității Curții Supreme de Justiție în noua componentă, președintele Curții formează completele de judecată. Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

27. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

c) a interpretat în mod eronat legea;

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

28. Art. 433 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).”

29. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

30. Art. 445¹ din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs dispune, printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac, încetarea procedurii de recurs, din oficiu sau la cerere, dacă după declararea admisibilității recursului se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 27 octombrie 2022. Materialele cauzei atestă expedierea copiei integrale a deciziei instanței de apel către participanții la proces la 22 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.113). Astfel, recursul este declarat în termen.

32. Prin încheierea din 15 martie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat admisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

33. Studiind materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție încetează procedura de recurs, din oficiu, la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, din motivele ce succed.

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că la declararea recursului, recurentul a invocat prevederile art. 432 alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului, citate supra. Astfel, cu referire la încălcarea normelor de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea în mod eronat a legii, temeiurile de

drept invocate de partea recurentă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că normele aplicate ar fi fost eronat aplicate sau nu ar fi fost aplicabile speței sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

36. În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

37. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

38. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

39. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

40. La fel, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele, un alt temei invocat de recurent. Faptul că în anul 2007, Fiodor Comur nu a fost de acord cu schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorești, nu constituie temei de constatarea imposibilității executării hotărârii într-o perioadă exagerată de timp. Mai mult, recursul nu conține nici un argument de ce evacuarea persoanelor nu poate avea loc până la acordarea unui spațiu locativ familiei Goncearuc. Or, din documentul executoriu nu se deduce că evacuarea este condiționată de acordarea locuinței familiei supuse evacuării.

41. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât

pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

42. La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din considerentele redată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

44. Însă totodată, având în vedere considerarea acestuia admisibil prin încheierea din 15 martie 2023 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs dacă după declararea admisibilității recursului constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, poate dispune încetarea procedurii de recurs, din oficiu. Or, la caz, instanța de recurs pornind de la temeiurile declarării recursului invocate de recurent, precum și cele care pot fi luate în considerare din oficiu de către instanță (art. 432 alin.(5) din Codul de procedură civilă, în redacția până la 01 septembrie 2023), nu a determinat circumstanțe ce ar justifica examinarea recursului în fond.

45. În corolar, considerentele accentuate *supra* justifică concluzia instanței de recurs privind încetarea procedurii de recurs, din oficiu, la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

46. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.433 lit.a), în vigoare la data depunerii recursului, art.269-270, art. 442, art. 445¹ din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Încetează procedura de recurs, din oficiu, la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Comur împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria satului Congaz și executorul judecătoresc Anatoli Iancioglo cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc